virtuoſus. ⁊ pugna cōtꝛ vicia. et ſuſtine paciēter tribulacōes ⁊ verecūdias. Nō ē enim aliud niſi ut vicas teipm̄. qꝛ par eſt hoi attrhere aīas ad deū. niſi vicat ſeipm̄.

De ſācta ſollicitudine ⁊ vigilātia cordis

Ocioſus hō amittit hunc mūdū ⁊ aliū. non fructificādo ſibi nec alijs. Impoſſibile ē virtutes acq̄rere ſine ſollicitudīe et labore. Si tu potes eſſe in tuto. non te ponas in dubio. Ille ē in ſecuro q̄ laborat ꝑ deo uł ꝑ celeſti regno. Iuueīs q̄ laborē recuſat. regnū celoꝝ recuſat. Si ſollicitudo nō ꝓdeſt negligētia non obeſt, ſicut ocioſitas mala ē via ad īfernū. ita occupatio ⁊ quies ſācta ē via ad celum, deberet hō eſſe ſollicitus ad cuſtodiendam gratiam ſibi datam a deo ⁊ cū ea fideliter laborare. qꝛ ſepe amittit homo fructus ꝑ frondibus ⁊ grana ꝑ paleis. Quibuſdam vero dat deus fructus ⁊ frondes facit eis caras. quibuſdam vero dat vtrūqꝫ ⁊ quidā carent vtroqꝫ. Maius reputo bona creata a dn̄o cōſeruare q̄ ea acquirere, qui nouit acquirere et neſcit reponere nunq̄ ditabitur, ſcire vero reponere et neſcire acq̄rere

nõ eſt magnũ, multũ lucrãtur multi. ſed
numq̃ fiunt diuites. q2 que lucti ſunt. neſ
ciũt exponere Et aliqui paulatī lucrãtur ⁊
diuites fiũt. q2 que lucrãtur bene cuſtodi
unt. O q̃tum fluui9 imber congregacõm
aquaꝝ haberet ſi cõtinue nõ deflueret, hõ
petit a deo donũ ſine menſura et ſine fine. ⁊
vult ei ſeruire cũ menſura ⁊ cum fine. Qui
vult ſine mõ ⁊ ſine fine amari et remune
rari. debꝫ ſine mõ ⁊ ſine fine amare ⁊ ſeruire.
Ꝑt negligẽtiam ſuam amittit homo pfec
tionem ſuã. Loq̃batur ſemel frater Egi
dius cuidam volẽti pgere romam dicens.
Quãdo ibis p viam noli attrhere tibi que
videꝭ ne impediãt te. ⁊ ſcito eligere bonã
monetam a falſa, multe enim ſunt aſtucie
inimici ⁊ ei9 laquei varij ⁊ occulti. Beat9
qui exfructat corp9 ſuũ amore altiſſimi ⁊
de bono qđ facit a celo inferi9 p̃mium nõ
req̃rit. Si q̃s eſſet pauprim9 valde ⁊ dice
ret ei aliq̃s. frater accõmodo tibi hãc rem
meam ut p tres dies exfructes eam ⁊ per
hoc habebis theſaurũ infinitũ. nõne iſte
paup ſi cõſtaret ſibi hoc eſſe verũ ſtuderet
ſollicite rem illã exfructare. Res mutuata
nobis a deo eſt caro nr̃a. ⁊ quaſi tres dies

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſūt totū tēpus vite nr̄e. Si vis ergo frui
ſtude lucri, ſi nō laboras quō quieſcas? ſi
om̄es agri ⁊ vinee hui⁹ mūdi eſſent vni⁹
hoīs q̄ nō coleret eos nec coli faceret. quē
fructū inde pciperet? Ali⁹ habēs vero puā
q̄titatem agroꝝ ⁊ vineaꝝ ⁊ ipōs coleret.
ꝑ ſe ⁊ pluribꝫ aliis pcipit inde fructus. Si
q̄s vult facere malū vix petit ꝯſiliū ſup hoc.
⁊ ſi vult facere bonū ſtudet cōſiliū a multis
ꝑq̄rere. Prouerbium vronicū eſt. Ad ſpem vi
cini tui nō ponas ollas ad ignē. Nō eſt
hō btūs ſi bonā habet voluntatē n̄ hoīs opi
bus ſtudeat eā cōſeq̄. qꝛ ad hoc dat de⁹ hoī
gr̄ciam ut ⁊ ſeq̄tur eā. Dixit ſemel fratri Egi
dio quidam homo vagabundus ut vide
batur. frater Egidi. fac michi conſolatio
nem. Reſpōdit frater Egidius, ſtude te be
ne habere. et habebis conſolacōnem. Niſi
enī quis paret ī ſe locū deo. nō inueīt locū
creaturis dei. Quis eſt q̄ velit facere id qđ
eſſet meli⁹ nō ſolū aīe ſed etiam corpori in
hoc mūdo. tunc ergo nec bonum aīe nec bo
num corpori volum⁹ facere. Ego poſſem
iurare veraciter q̄ q̄ alleuiat ſibi iugū dei
⁊ aggrauat ſ illō. ⁊ q̄ illō ſ aggrauat. ipꝫ ſibi
alleuiat. Utinā facerēt hoīes q̄ eſſꝫ meli⁹

etiam eoꝝ corporibꝫ in hoc mūdo, qui fecit
alium mūdum fecit ⁊ iſtum ⁊ de bonis que
tribuit in alio mūdo poteſt in iſto tribue-
re. ⁊ corpus ſētit de bonis aīe. qꝛ bonum ⁊
malū anime redundat in corp9 ſuū. Tūc
dixit ei quidam frater, Forte moiemur an-
teq̄ꝫ bonum nr̄m cognoſcamus. Qui ait,
Pelliparij cognouerūt de pellibꝫ, cerdones
de calciamētis. fabri de ferro et ſic de alijs
artibꝫ. Quomō aūt homo poteſt ſcire ar-
tem in q̄ numq̄ꝫ ſtudet. Credis tu qꝛ mag-
ni dn̄i debēt magna dona, ſtultis ⁊ iniquis
hominibꝫ non dant. Bona opera ſunt via
ad om̄e bonum. ſicut mala opera ſunt via
ad omne malū. Beat9 ille quē nulla res
a celo inferius deedificabit ⁊ qm̄ omnia q̄
videbit et audiet vel ſciet edificabunt. Et
de oībus ſtudet elicere vtilitatem ſuam

De contemptu mundi

Ve homini illi qui ponit cor ſuū et deſi-
derium ſuū ⁊ vires ſuas in rebꝫ terreis.
ꝓpter quas relinq̄t ⁊ ꝑdit bona celeſtia ⁊
terrena. Aq̄la qui volat alte ſi haberet al-
ligatam cuilibet ale vnā de trabibus eccle-
ſie ſācti petri. nō volaret ita alte Multos
vidim9 laborātes frāgendo ſaxa. cauando